

LIBERTATEA MASS-MEDIEI – PILON AL DEMOCRAȚIEI MODERNE

Mihai LESCU,

Universitatea de Stat din Moldova

Articolul este consacrat Legii europene privind libertatea mass-mediei. Este pentru prima dată când Uniunea Europeană adoptă o lege referitor la mass-media. Actul legislativ a fost elaborat în corespundere cu cerințele timpului: consolidarea democrației în țările europene și multiplicarea formelor de prestare a serviciilor media publicului, datorate dezvoltării accelerate a tehnologiilor informaționale. Legea europeană a intrat în vigoare în întreaga Uniune Europeană la 8 august 2025. Actul legislativ european statornicește buna funcționare în cadrul pieței interne pentru serviciile mass-media. Rezultând din cele menționate, devine important faptul de a vedea cum, după mai bine de jumătate de an de la intrarea în vigoare a Legii europene privind libertatea de exprimare, prevederile ei găsesc aplicare practică în activitatea mass-media din țările membre ale Uniunii Europene, dar și în cea din Republica Moldova, țară candidat la UE.

Cuvinte-cheie: *libertate de exprimare, libertate mass-media, mass-media, mediacrație, lege europeană, independență editorială, pluralism de opinii.*

MEDIA FREEDOM - A PILLAR OF MODERN DEMOCRACY

The article is devoted to the European law on freedom of the media. This is the first time that the European Union has adopted a law on the media. The legislative act was developed in accordance with the requirements of the time: consolidation of democracy in European countries and multiplication of forms of providing media services to the public, due to the accelerated development of Information Technologies. The European law entered into force throughout the European Union on 8 august 2025. The European legislative act establishes the proper functioning of the internal market for media services. Following from the above, it becomes important to see how, more than half a year after the entry into force of the European law on freedom of expression, its provisions find practical application in the activity of the mass media in the member countries of the European Union, but also in the Republic of Moldova, a candidate country to the EU.

Keywords: *freedom of expression, media freedom, mass media, mediocracy, European law, editorial independence, pluralism of opinions.*

Introducere

Titlul acestui articol redă chintesența ce transpare din Legea europeană privind libertatea mass-mediei, adoptată de Parlamentul European și Consiliu. Setul de reguli, pe care le întrunește Legea europeană privind libertatea mass-mediei (*The European Media Freedom Act*, EMFA), care a început să se aplice progresiv încă din luna mai 2024, a intrat în vigoare în întreaga Uniune Europeană la 8 august 2025 [7].

Legea în cauză este primul act legislativ adoptat de Uniunea Europeană privind mass-media, după ce de-a lungul anilor în domeniul de referință au fost emise mai multe recomandări și directive. Actul legislativ european statornicește buna funcționare în cadrul pieței interne pentru serviciile mass-media, contribuind astfel la asigurarea pluralismului și independenței editoriale a instituțiilor media, protejându-le pe acestea de intervențiile nejustificate ale statului, astfel încât jurnaliștii să poată informa cetățenii nestingherit, fără teamă sau favoruri.

Rezultând din cele menționate *supra*, devine important faptul de a vedea cum, după mai bine de jumătate de an de la intrarea în vigoare a Legii europene privind libertatea de exprimare, prevederile ei găsesc aplicare practică în activitatea mass-media din țările membre ale Uniunii Europene, dar și în cea din Republica Moldova, țară candidat la UE. Or, în partea introductivă, pct. (2), Regulamentul european specifică: „protecția libertății și pluralismului mass-mediei ca doi dintre principalii piloni ai democrației și statului de drept constituie o caracteristică esențială a unei piețe interne funcționale a serviciilor mass-media. Respectiva piață, incluzând serviciile mass-media audiovizuale, radioul și presa, a cunoscut schimbări semnificative de la începutul secolului XXI, având un caracter digital și transfrontalier în continuă creștere”.

Rezultate obținute și discuții

Orice dezbatere publică a problemelor de ordin economic, social-politic sau cultural, nu pot fi aduse la cunoștința maselor, dar cu atât mai mult soluționate, fără o mass-media liberă. Libertatea mass-mediei (libertatea cuvântului, libertatea presei) nu poate să se regăsească în afara cadrului normativ și de reglementare. Astfel, libertatea mass-mediei presupune garanții, norme și legi, care i-ar asigura independența de funcționare într-o societate democratică.

Libertatea mass-mediei este o libertate politică, deoarece și libertatea de exprimare în care ea se circumscrie tot este de sorginte politică, făcând parte din cea de a doua generație a drepturilor și libertăților omului. Ea este înțeleasă ca dreptul cetățenilor unei țări de a fi liberi, de a avea fiecare din ei „dreptul să-și exprime liber opinia, inclusiv de a primi și de a răspândi informații și idei fără amestecul autorităților publice”, după cum specifică art. 10 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dar cu trecerea timpului se schimbă conceptele, conținuturile și esența drepturilor și libertăților omului, inclusiv privind dreptul la libertatea mass-mediei. Actualmente, tot mai greu este de a găsi o interpretare adecvată pentru noțiunea de libertate a mass-mediei, tradițional periclitată în trecut de intervenția statului, dar care în ultimul timp este tot mai mult legată de concentrarea ei masivă în sectorul mediatic privat. Ca urmare, principiul libertății mass-mediei, care azi servește drept bază pentru activitatea tuturor mijloacelor de comunicare în masă, se impune să fie coroborat cu cel al responsabilității jurnaliștilor. Numai coagulând cele două principii, în opinia experților Consiliului Europei, am putea consolida și mai mult libertatea mass-mediei. Anume acestea și alte deziderate conexe libertății mass-mediei vine să le înfățișeze Actul legislativ european.

Partea introductivă a Legii europene scoate în evidență un conglomerat de motivații și raționamente, multe dintre care aduc atingere și activității mass-mediei moldovenești. Astfel, în pct.(5) al Regulamentului european privind libertatea mass-mediei (Regulament) este menționat: „independența editorială vizează toate sectoarele mass-mediei, aceasta afectează în special sectorul presei”. Când vorbim despre „sectorul presei”, subînțelegem presa scrisă, care la noi este măcinată, conform concluziilor experților de la Asociația Presei Independente, de o sumedenie de probleme de ordin legislativ și economic. În acest context, este cazul să amintim că a sosit timpul să fie elaborată o nouă Lege a presei, deoarece cea adoptată încă în 1994 - amendată pe parcurs de multe ori, e depășită de timp. Se impun măsuri, dar și acțiuni concrete pentru redresarea stării economice precare din domeniul presei scrisei, mai cu seamă în sectorul publicațiilor periodice locale. De la obținerea independenței țării încoace, la noi au fost adoptate la nivel de stat aproape o duzină de concepții privind dezvoltarea/acordarea de ajutor financiar/susținere a presei, dar, cu părere de rău, din lipsă de bani niciuna din ele nu a fost finalizată cu succes. Reținem că la 14 martie 2024 Parlamentul a adoptat Legea cu privire la Fondul de subvenționare a mass-mediei. Și că în anul trecut Fondul a acumulat 35 mln. de lei - bani obținuți de la stat, din donații, sponsorizări și granturi. Dar atare mijloace financiare sunt suficiente doar pentru a mima ajutorul acordat mass-mediei. Ca urmare, despre ce independență a presei putem vorbi, când cei care o editează sunt nevoiți să umble cu mâna întinsă?

Întrezărind parcă interesul puterii de la Chișinău de a obține influență/control asupra Instituției Publice Naționale a Audiovizualului „Teleradio-Moldova”, intenție care s-a făcut simțită mai cu seamă în ultimii doi ani, Regulamentul, la pct. (10) specifică: „Furnizorii de servicii publice mass-media ar trebui să fie înțeleși ca fiind cei cărora li s-a încredințat în același timp o misiune de serviciu public și care primesc finanțare publică pentru îndeplinirea misiunii respective”. Nimic mai mult. Cuprinzător și clar, pentru parlamentarii noștri. Dar cum intențiile puterii de la noi de a „subordona” mass-media nu încetează, Comisia de la Veneția, după ce a primit de la președintele Parlamentului Igor Grosu o scrisoare oficială, transmisă pe 27 martie 2025, referitor la „reforma mass-mediei din Moldova”, în urma evaluării, a avertizat: „Reforma mass-media din Moldova are lacune riscante” și ridică semne serioase de întrebare asupra eficienței și echilibrului democratic al modificărilor propuse. În analiza sa privind noua reformă legislativă din domeniul mass-media din Republica Moldova, Comisia de la Veneția semnalează: „Unul dintre cele mai grave pericole identificate este utilizarea unor formulări ambigue precum „interes public”, „conținut dăunător” sau „informații de natură extremistă” (...) asemenea termeni pot fi interpretați abuziv de autorități, mai ales

în contexte politice sensibile sau electorale, generând efecte de cenzură indirectă și descurajare a presei independente”. Un alt punct sensibil, în opinia Comisiei, „este riscul de influență politică asupra instituțiilor-cheie, cum ar fi Consiliul Audiovizualului și Teleradio-Moldova. Deși legea prevede unele garanții, Comisia constată că mecanismele de numire și demitere a membrilor acestor instituții sunt încă insuficient protejate împotriva ingerințelor politice” [2].

În pct. (13) al Regulamentului este explicată noțiunea „publicitate de stat”, care în continuare cunoaște definiție în Capitolul 1, art. 2 al respectivului Act legislativ: „publicitate de stat” înseamnă plasarea, promovarea, publicarea sau difuzarea, în orice serviciu mass-media sau platformă online, a unui mesaj promoțional sau autopromoțional, sau a unui anunț public sau campanii de informare, în mod normal în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții, de către, pentru sau în numele unei autorități sau entități publice”. În acest context, remarcăm faptul că încă în vara anului trecut Guvernul Republicii Moldova și Comisia parlamentară pentru cultură, educație, cercetare, tineret, sport și mass-media a Parlamentului au lansat o inițiativă, examinată de forul legislativ, care, în unison cu Legea europeană, reglementează conceptul de publicitate de stat și stabilește criterii transparente de distribuire a fondurilor publice către mass-media. Prin modificările propuse, în Legea cu privire la publicitate a fost introdus un capitol nou dedicat exclusiv publicității de stat, unde sunt stabilite regulile de alocare a fondurilor publice. Criteriile includ diversitatea serviciilor media, independența editorială, profilul tematic, limba și publicul-țintă, respectarea normelor deontologice și transparența surselor de finanțare [4].

Asigurarea libertății mass-mediei și a unei activități ireproșabile a jurnaliștilor în lupta împotriva propagandei nu poate fi realizată în lipsa unor servicii mass-media de calitate. În context, Actul legislativ european reține în pct. (14): „Serviciile mass-media de calitate reprezintă, de asemenea, un antidot împotriva dezinformării și a acțiunilor străine de manipulare a informațiilor. (...) Accesul la astfel de servicii ar trebui asigurat și prin prevenirea încercărilor de a reduce la tăcere jurnaliștii, care pot varia de la amenințări și hărțuire până la cenzură și anularea opiniilor divergente”. Cu adevărat, numai serviciile mass-media de calitate și educația media pot și urmează să devină scutul nostru în calea elementelor toxice din spațiul informațional, care, după cum demonstrează practica, își trag rădăcinile din exterior. Combaterea lor a fost mult timp neglijată de structurile de resort ale statului. Numai în urma invaziei armate a Federației Ruse în Ucraina, „Republica Moldova s-a angajat să se îngrijească de securitatea spațiului său informațional, care, în virtutea contextului geografic, social și politic al statului, rămâne a fi o țintă atractivă pentru centrele subversive ale mijloacelor de propagandă și de agresiune mediatică” [3]. Amintim, pentru exemplificare, că adoptarea de către Parlament a Legii care interzice folosirea simbolurilor ce reprezintă sau promovează războiul, a Legii cu privire la securitatea informațională, dar și crearea Centrului pentru Comunicare Strategică și Combatere a Dezinformării au barat substanțial difuzarea în spațiul autohton a conținuturile informaționale din Federația Rusă. Însă graba cu care autoritățile noastre au pus în practică prevederile legale în legătură cu diminuarea amenințărilor hibride de securitate au avut și urmări negative: incapacitatea autorităților de a-și explica și de a-și motiva deciziile restrictive, care au condus la marginalizarea activității unor jurnaliști și instituții media. Ca acțiunile de reglementare-suspendare a licenței de emisie a mai multor posturi TV, fapt ce a „închis gura” jurnaliștilor de la canalele ce împărtășeau retorica opoziției și introducerea sancțiunilor pentru dezinformarea în audiovizual - să nu devină subiect de îngrijorare privind încălcarea standardele internaționale în domeniul libertății de exprimare, Legea europeană, prin articolele ce se conțin în capitolele I-V, vine cu prevederi concrete și pertinente, demne de a fi incluse și în actele noastre legislative referitor la activitatea mass-mediei și lupta ei împotriva dezinformării și manipulării informaționale.

Redactarea legislației în lumina Actului european ar contribui substanțial și la „Liberă circulație a informațiilor de încredere, care este esențială pentru buna funcționare a pieței interne a serviciilor mass-media, stipulată în pct. (16), și la „protejarea independenței editoriale”, vizată în pct. (17), ca „deosebit de importantă pentru furnizorii de servicii mass-media” care prestează „conținut de știri și de actualități...”.

După noi, un gând magistral, util și pentru mass-media națională, conține și pct. (19), din Legea europeană: „Jurnaliștii și editorii sunt principalii actori în producerea și furnizarea de conținut mediatic de încredere, în special prin prezentarea de știri sau de actualități”. În acest context, încă în vara anului

trecut (18 iunie), Comisia de profil a Parlamentului ne anunța că a aprobat raportul privind o inițiativă legislativă ce urmărea consolidarea independenței media și protejarea interesului public, ținând cont și de evoluțiile din domeniul tehnologiilor informaționale și că „Parlamentul va aproba măsuri pentru consolidarea independenței media”. Însă „măsurile” propuse au vizat doar „alinieria Codului serviciilor media audiovizuale la Directiva (UE) 2018/1808 și implementarea recomandărilor Uniunii Europene referitoare la Republica Moldova, inclusiv revizuirea procedurilor de selecție a membrilor Consiliului Audiovizualului și a Consiliului de supraveghere a furnizorului public de servicii media, asigurarea unor resurse financiare adecvate pentru independența acestora și extinderea cerințelor privind transparența proprietății [5]. Să înțelegem că la noi sistemul mediatic are doar un singur segment - audiovizualul public? Numai că acum e momentul propice de a aduce toată legislația din domeniu în concordanță cu Legea europeană privind libertatea mass-mediei.

Pct. (20) din partea introductivă a Legii europene face referință la „protecția surselor jurnalistice și a comunicărilor confidențiale”, care necesită „găsirea de soluții”, pentru a o asigura. Remarcăm faptul că și la noi, dar și în toată lumea, fără dreptul jurnalistului de a-și proteja sursele - „câinele de pază al democrației”, după cum a observat jurnalista Andreea Pora, „ar putea ajunge să dea frumos din coadă pe lângă autorități și să fie disprețuit de public” [6]. Altfel spus, urmează ca și în legislația noastră să-și găsească afirmare prevederile art. 4 din Carta Europeană a Libertății Presei: „Protecția surselor jurnalistice trebuie strict respectată. Orice tip de percheziții ale redacțiilor sau altor locații ale jurnaliștilor, cât și supravegherea jurnaliștilor sau interceptarea comunicațiilor acestora, cu scopul de a identifica sursele de informare sau de a viola secretul redacțional sunt strict interzise”. Pe această cale, după noi, ar deveni istorie „așa-numitele „programe-spion” de supraveghere a profesioniștilor din domeniul mass-mediei”, menționate în pct. (25) al Actului legislativ european.

Trecerea în revistă a principalelor prevederi din Legea europeană ne pune față în față și cu o altă problemă: „Riscul legat de așa-numita „acaparare a mass-mediei”, relevantă pentru întreaga piață a serviciilor mass-media”, după cum reținem din pct. (30). În această ordine de idei, la noi, cu opt ani în urmă a fost realizat de către Asociația Presei Independente și Transparency International-Moldova studiul „Capturarea mass-mediei și a altor mijloace de comunicare publică în Republica Moldova”.

În studiul care a examinat regimul proprietății și monopolurile pe piața mass-media, dar și fenomenul manipulării informaționale prin intermediul publicațiilor periodice și a canalelor audiovizuale, controlate de grupuri de interese, autorii au formulat o serie de recomandări și măsuri pentru ameliorarea situației în domeniu: asigurarea transparenței proprietății în mass-media și contracararea monopolurilor media-tice; elaborarea unor reglementări care ar obliga portalurile informative să publice numele proprietarilor, administratorilor și autorilor, la fel ca și datele de contact [7]. Dar starea la zi din domeniu ne demonstrează că recomandările specialiștilor de acum opt ani nu au cunoscut aplicare practică. Riscul legat de „capturarea mass-mediei” încă nu a fost anulat. Deci, se impune de a trece prin prisma cerințelor Legii europene toate prevederile la acest subiect din actele legislative naționale, asigurând în acest context drum liber și independent de activitatea pentru toți jurnaliștii și instituțiile media din țară. Cu atât mai mult că și punctele (32) și (33) al Actului european remarcă faptul că pentru a contribui la un nivel ridicat de transparență în ceea ce privește proprietatea asupra mass-mediei, „este esențial ca destinatarii serviciilor mass-media să știe cu certitudine cine deține și se află în spatele mass-mediei, astfel încât să poată identifica și înțelege potențialele conflicte de interese”, iar „statele membre ar trebui să încredințeze autorităților sau organismelor naționale de reglementare sau altor autorități și organisme competente sarcina de a dezvolta baze de date” în această privință.

În pct. (37) este menționat faptul că „pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului Regulament și a altor acte legislative ale Uniunii în domeniul mass-mediei, este necesar să se înființeze Comitetul european pentru servicii mass-media, care să reunească autorități sau organisme naționale de reglementare și să le coordoneze acțiunile”. Articolele 8-13 din capitolul 3, secțiunea 2, sunt consacrate acestei problematici, vizând înființarea, independența, structura, sarcinile și mecanismul de activitate a Comitetului.

Actul legislativ european, în pct. (47), investește încredere în organismele naționale de reglementare, care „dispun de expertiză practică specifică ce le permite să echilibreze în mod efectiv interesele furnizori-

lor de servicii mass-media și ale destinatarilor serviciilor mass-media, asigurând în același timp respectarea libertății de exprimare și protejarea și promovarea pluralismului mass-mediei”, convins fiind, după cum remarcă în pct. (60), că „diversele măsuri legislative, de reglementare sau administrative ar putea fi justificate și favorabile pluralismului mass-mediei”, aspecte de care urmează să se îngrijească statul, legiuitorii, dar și jurnaliștii noștri.

Documentul european acordă atenție sporită rolului mass-mediei în formarea opiniei publice, accentuând în pct. (64): „Mass-media joacă un rol decisiv în modelarea opiniei publice și în asigurarea accesului cetățenilor la informații relevante pentru participarea activă la procesele democratice”, punând în continuare accentul pe măsurarea audienței, deoarece ea, după cum reținem din pct. (69), „are un impact direct asupra alocării și prețurilor pentru publicitate, care reprezintă o sursă de venit esențială pentru sectorul mass-mediei”. Influențând opinia publică a destinatarilor săi atât prin segmentele clasice - presă scrisă, radio și televiziune, cât și prin cele moderne - platformele digitale și rețelele sociale, mass-media modelează viziunea indivizilor asupra realității, atitudinea și comportamentul lor față de oamenii aflați la posturile cheie ale puterii și față de politicieni. Ca urmare, în condițiile moderne în care „mass-media devine un actor principal în dinamica politică și în procesul democratic” [8], este necesar de a verifica dacă legislația noastră din domeniul mediatic este în concordanță cu cea europeană în privința formării și dezvoltării unei opinii publice pluraliste în Republica Moldova, stat candidat la integrarea în marea familie a țărilor membre ale UE.

Libertatea mass-mediei asigură jurnaliștilor informarea multiaspectuală a publicului, făcând ca masele să se implice și să contribuie activ la edificarea societății democratice. Adeziunea activă a publicului la conținuturile de idei și interese pe care le vehiculează sursele media contribuie la creșterea audienței acestora, iar sporirea audienței, în baza măsurării ei, servește drept temei și are un impact direct, după cum reținem din pct. (69) al Legii europene, „asupra alocării și prețurilor pentru publicitate, care reprezintă o sursă de venit esențială pentru sectorul mass-mediei”.

După noi, anume în această direcție urmează să-și dezvolte activitatea managerială instituțiile media care aspiră la o independență editorială autentică. Dezvoltarea activității de afaceri a instituțiilor mediatică în această direcție poate fi accelerată prin neadmiterea din partea statului a concentrării publicității în mâinile unor politicieni sau oligarhi. Ținând seama de realitatea din societatea noastră, constatăm că statul, organizațiile neguvernamentale din domeniul mediatic, dar și breasla jurnalistică au încă mult de lucru pentru a dezrădăcina monopolul asupra publicității, deținut de așa-numitele „case de publicitate”, care au, în primul rând, impact nefast asupra stării și așa deplorabile din punct de vedere financiar a mass-mediei independente. Or, fără independență financiară nu poate exista nici independența editorială, adică nici libertatea mass-mediei.

O sinteză a principalelor prevederi ce se conțin în Legea europeană privind libertatea mass-mediei, după noi, dar și potrivit opiniilor mai multor specialiști din domeniu, care au examinat conținuturile ei, sunt următoarele: protejarea independenței editoriale a serviciilor mass-media; apărarea surselor jurnalistice, inclusiv împotriva utilizării programelor spion; protejarea jurnaliștilor de interferențe externe; garantarea transparenței privind proprietatea asupra mass-mediei; reglementarea publicității de stat; neadmiterea eliminării nejustificate a conținutului online de către platformele online foarte mari; înființarea unui Comitet european pentru servicii mass-media; introducerea dreptului de a personaliza ofertele media; asigurarea măsurării audienței pentru furnizorii de servicii mass-media și agențiile de publicitate.

Concluzii

Este pentru prima dată când Uniunea Europeană adoptă o lege în domeniul mass-media. Legea europeană privind libertatea mass-mediei, care a devenit obligatorie pentru toate țările membre ale Uniunii Europene din luna august 2025, trasează sarcini și direcții de activitate de perspectivă în condițiile societății democratice consolidate.

Legea instituie un nou set de norme pentru a proteja pluralismul, independența editorială a mass-mediei și activitatea jurnalistică în UE. Este o realizare foarte importantă. Însă adevărata valoare a respectivei legi, conform opiniei parlamentarilor europeni, va fi măsurată nu în cuvinte, dar în acțiuni concrete, orientate

spre creșterea transparenței asupra proprietății mass-media și a alocării publicității de stat, la consolidarea independenței media publice și la asigurarea protecției jurnaliștilor și surselor lor.

Aplicarea în practică a Legii europene privind libertatea mass-mediei, de către statele membre UE, inclusiv de Republica Moldova, țară candidat, va garanta că mass-media – publică și privată – poate funcționa liber și independent pe piața internă a UE, fără frontiere și fără presiuni nejustificate, ținând seama de transformarea digitală a spațiului informațional.

Bibliografie:

1. *Capturarea mass-mediei și a altor mijloace de comunicare publică în Republica Moldova*. Disponibil: <http://www.viitorul.org/en/node/711> (Accesat: 26.02.2026)
2. *Comisia de la Veneția – aviz critic la noua reformă legislativă din domeniul mass-media din Republica Moldova*. Disponibil: <https://sinteza.org/2025/06/17/comisia-de-la-venetia-aviz-critic-la-noua-reforma-legislativa-din-domeniul-mass-media-din-republica-moldova/> (Accesat: 24.02.2026)
3. DURNEA, C. *În căutarea antidotului juridic pentru dezinformare. Lecții și reflecții*. Disponibil: <https://media-critica.md/in-cautarea-antidotului-juridic-pentru-dezinformare-lectii-si-reflectii/> (Accesat: 25.02.2026)
4. MIHALACHE, E. „Publicitate de stat”: mesaje oficiale promovate cu bani publici în mass-media”. Disponibil: <https://moldova1.md/p/51133> (Accesat: 24.02.2026)
5. *Parlamentul va aproba măsuri pentru consolidarea independenței media*. Disponibil: <https://stiri.md/article/social/parlamentul-va-aproba-masuri-pentru-consolidarea-independentei-media/> (Accesat: 26.02.2026)
6. PORA, A. *Dezvăluirea surselor jurnalistice. Cazul Gabriel Gachi și ce spune CEDO*. Disponibil: <https://romania.europalibera.org/a/dezvaluirea-surselor-jurnalistice-cazul-gabriel-gachi-si-ce-spune-cedo/31923218.html> (Accesat: 26.02.2026)
7. *Regulamentul (UE) 2024/1083 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de stabilire a unui cadru comun pentru serviciile mass-media în cadrul pieței interne și de modificare a Directivei 2010/13/UE (Regulamentul european privind libertatea mass-mediei)*; (JO L, 2024/1083, 17.4.2024). Disponibil: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202401083 (Accesat: 15.02.2026)
8. *Rolul mass-mediei în formarea opiniei publice*. Disponibil: <https://echopress.ro/rolul-mass-mediei-in-formarea-opinii-politice/> (Accesat: 26.02.2026)

Date despre autor:

Mihai LESCU, doctor habilitat în științe ale comunicării, conferențiar universitar, Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, Universitatea de Stat din Moldova.

ORCID: 0000-0001-9837-668

Email: lescumihai@gmail.com

Prezentat: 28.02.2026

Recenzat: 10.03.2026

Acceptat spre publicare: 20.05.2026